

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Lathcen egloga de moralibus lob quas Gregorius papa
fecit - Cod. Aug. perg. 134**

Lathcen

[S.l.], [9. Jh.]

Liber XXII

[urn:nbn:de:bsz:31-10461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-10461)

quem piam. & humiliter aspiciens non despexit. & misericorditer calefecit

Sileuam super pupillum manum meam cum uiderem me in porta superiori
orem. Hic porta iudicium nominatur. Dicit ergo. Neque tunc utilitatis
meae negotia uirtute contra pupillum exequare uolui. quando nemini
iudicio etiam ex iustitia potiore mihi

Umerus meus a iunctura sua cadat. & brachium meum cum suis ossibus
conteratur. Ac si aperte dicat. Si ea qua dexteri operari remui. ipsum quod
mihi ad operandum datum est. corporis membrum perdam. ut uidelicet
cadat a corpore. quod exercere nolui ad utilitatem

Semper enim quasi timentes fluctus timui dominum & pondus eius ferre
non potui. Quasi tu. mentes superbi res fluctus dominum metuit. quia dum
ueram desiderat. omnia despiciit quae hic possidens portat. Et pondus eius in
quit ferre non potui. quo quae extremi iudicii aduentum intentam mente con
siderat profecto uidet. quia tantus pa. uor imminet. quantum non solum
tunc uidere sed etiam nunc praeuideri timeat. **INCIPIT LIBER XXII**

Siputavi aurum robur meum. et obrixi dexteri fiducia mea. Obrixi ut dicimus
obruere aurum. Scis enim uir. nec aurum robur. nec sibi esse obrixi. id est ru
dem auri mollem fiduciam credidit. quia spem atque delectationem suam in
solius gratia conditoris fixit

Silactatus sum super multis diuitiis meis. & quia plurima reperit manus
mea. Electi enim de multa habundantia minime laetantur. quia uidelicet
per amore caelestis patrimonii. aut largiendo dispergunt. aut despiciendo
deserunt

Si uidi solem cum fulgeret. et lunam incedentem clare. & laetatum est in
abscondito cor meum. Quia sol et luna aliter uidentur ad usum. aliter
ad uenerationem. eo amore quo a cultoribus suis uenerari solent. Solem
& lunam nequaquam uidisse se perhibet. nec laetatum fuisse cor suum

Et osculatus sum manum meam ore meo. quae est iniquitas maxima

et negatio contra dñm altissimum. In qua uidelicet osculatione quid aliud
 quam gratia uenerationis exprimitur quod si fecisset unquam hoc
 iniquitatem maximam. & di negationem uocat. Siue haec luminaria nequa
 quam uidi se se perhibet. ut se monstraret presentis Lucis speciem non ap
 petisse. Ac si post despectum terranae habundantiae insinuet quid
 dicam quia nequaquam in auro laetatus sum qui in ipsa quoque luce cor
 poreae delectatus non sum

Sigauisus sum ad ruinam ei quime oderat & exultauit quod inuenisset eum
 malum. Duobus modis dilectio sol & ostendi. si et amicus in dō. et inimicus
 diligitur propter dñm. Sed sciendum est quia inimici dilectio tunc ueraci
 ter custodit. cū nec de peccati addicimur. nec de reuma eius laetatur

Simon dixerunt uiri tabernaculi mei. quis det de carnibus meis ut uescamur. In
 eo quod uias tenuit uitae. exoptatores suae mortis inuenit. foras patentes
 aduersarios intus latentes.

Forsitan mansit peregrinus. ostium meum uictori patuit. Beatus ergo uir & pati
 enter domesticos maledicentes pertulit & uiatores atque peregrinos a pute
 bene suscepit

Sta abscondi quasi homo peccatum meum. et clauis in sinu meo iniquitatem meam
 Haec sunt namque uerae humilitatis testimonia. et iniquitatem suam quemque
 cognoscere & cognitam uocem confessionis aperire. At contra usitatum hu
 manam generis uitium est. et libendo peccatum committere et commissum negan
 do abscondere. et conuictum defendendo multiplicare

Sit ex pau ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me
 & non magis tacui egressus ostium. Ac si aperitius dicat Turbatus contra me
 extrinsecus alius. Ipse in me intrinsecus in per turbabilis mansi. Ostium meum
 hoc loco os accipimus. Per quod quasi egredimur. dum uerbis quibus possum
 secreta nri cordis aspiciamus. & quales intus in anem tales foris per linguam egredimur

Quis mihi tribuat adiutorem. ut desiderium meum omnipotens audiat.

Hunc adiutorem beatus iob p̄ totius ecclesie significationem loquens. mediatorē
scilicet dñm nrm̄ requirit. Adiutor ergo queritur ut desiderium exaudiatur.
quia nisi p̄ nobis mediatoris interpellatio interceder̄ & ab aure dñi nostrarū
precarū uoces silerent. Non ergo preces. sed desiderium om̄p̄s audit. Vera
quippe postulatio. non moris est uocabur. sed in cordis cogitationibus

Et librum scribat ipse qui iudicat. Erat ergo tunc auctor iudicii qui nunc est
conditor libri. ut tunc districtus exigat. quod modo mansuetus iubet.

Vt in humero meo portem illum. et circumdem illum quasi coronam mihi. Li-
brum quippe in humero portare est. scripturam sacram operando p̄ficere.
& sacri eloqui mandata si modo bene portantur. in opere post nobis coro-
nam uictoriae exhibent in retributione.

Per singulos gradus meos pronuntiabo illum. Quia nimirum ille ad doctrinā
dñi ueraciter ascendit. qui ad optinendā hanc gradibus sc̄e operationis eruperit.

Et quasi principi offeram eum. Omne enim quod offerimus. in manibus tenemus.
Veniente ergo ad iudicium principe. librum offerre est. uerbum predicatorū
eius in actione tenuisse.

Si aduersum me terra mea clamat. et cum ipsa sulci eius deflent. Terra contra
possessorem clamat. si contra eum qui sibi p̄re est. aliquid iniustum uel
priuata domus. uel sc̄a ecclesia murmurat. Clamare quippe terrae est
contra regentes iniustitiā rationabiliter subiectos dolore. Ubi recte
sequitur. Et cum ea sulci eius deflent. Sulci ex terra sunt. et tamen a terra
uocabulo distingunt̄. Quia hi qui in sc̄a ecclesia mentem suam labore sc̄e
meditationis excolunt. ceteris fidelibus tanto meliores sunt. quanto per
accepta semina fecundiores operum fruges redunt.

Si fructus eius comedi absq; pecunia. Fructus terrae absq; pecunia
comedere est. ex ecclesia sumptus accipere. sed eidem ecclesiae predica-
tionis pretium non prebere. De qua dñs ait. Oportuit te committere
pecuniam meam nummularis.

Etiamnam agricolarum eius afflicti. Agricultores huius terrae sunt. qui in mi-
nor loco positi. quanto possunt opere. ad eruditionem sc̄ae ecclesiae. impre-
dicationis gratia cooperantur. quos uidelicet hoc est non affligere eo-
rum laboribus non inuidere. Ne rector ecclesiae dum sibi ius predicationis
uindicat etiam aliis recte predicantibus inuidia semor dente contradicat.

Pro frumento oratur mihi tribulus. & pro ordeo spina. Ac si aper te dicat. Si
miustum quid erga subiectos gessi debitum. et ipse quod debui non impendi.
Sicut ex aeternam boni operis aliis inuidi. pro bonis quae aeternum resi-
cunt retribuuntur mihi in iudicio mala que pungunt. Siue ita dicit.
Si magna quae debui non feci. sollicitae punitionis murmures a subiectis
recipiam. Etiam de bono quod feci neglexi exhibere quod foueat. iuste
inquerela proficiens eorum lingua me pungat. **FINITAS UNTI VERBA IOB**

phicio pene

phano i cauti

Omiserunt ergo tres uiri isti respondere iob. Indignatusque helui filii pa-
rachiel buzites decognitione ram. **INCIPIT LIBER VICESIMUS III.**

Iratus est autem & indignatus helui aduersum iob. Tres Beati iob sermoni-
bus subditur. Omiserunt autem tres uiri isti respondere iob eo quod iustus sibi
iuderetur. hoc quod iustus sibi iuderetur. Sacrae huius scriptor istoriae
adam corum iudicium retulit. Non autem beati iob de elationis tumore reprobaui.

Iratus indignatusque helui filius parachiel buzites decognitione ram. Bene-
haec ipsa uel uis uel parentis uel loci uel cognationis nomina. non tam p-
priae expriment actionis. helui enim interpretatur deus meus. iste uel
deus deus per quam recta fides arrogantiam intra ecclesiam designatur po-
sitorum. Nam quamuis iuxta deum non uiuunt. deum tamen deum esse recog-
noscent. Barachiel autem interpretatur benedictio dei. Buzis uero
contemptibilis. quia arrogantes in predicationis fecundia benedictione
gratiae diuine percipiunt. sed in elatis suis moribus esse se contemptibi-
les ostendunt. Aperte autem etiam decognitione ram dicitur. Ram quippe
interpretatur excelsus. Unus quisque enim predicator arrogans intra seam